

РЕШЕНИЕ

№ 2228

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1167** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 07.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело №20196/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 147-ми състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №19-4332-024583 от 27.11.2019 г., издадено от началника на група към отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на С. Б. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл.6, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец, за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от С. Б. Л., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него наказателно постановление.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения закон - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че изводът на въззивна инстанция за безспорна установеност

на извършеното нарушение е неправилен. Оспорва фактическата обстановка, като заявява, че не е напуснала мястото на ПТП и е изпълнила всичките си задължения като участник в ПТП. Поведението ѝ било съобразено с пътните знаци и маркировка, като в случая водачът на автобус ѝ дал път. След ПТП останала около десет минути на мястото, но тъй като нямало видими щети по автомобила, продължила по пътя си.

В съдебно заседание епреди Административен съд София-град, касаторът и ответникът не се явяват и не се представляват, но касаторът Л. е депозирала в АССГ на 21.03.22 година писмено становище, че поддържа жалбата си и моли за уважаването ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва съдебното решение, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 15.10.2019г., около 08.30 ч. Л. управлявала МПС - л.а. Р. с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]посока към [улица], при което, поради неспазване на пътен знак Б-1, същата предизвикала удар между управлявания от нея автомобил и дясната част на л.а. „Ш.“ с ДК [рег.номер на МПС], управляван от Я. П.. От сблъсъка на улицата изпаднала предната регистрационна табела на Л., която напуснала мястото на инцидента. Местопроизшествието било посетено от дежурен екип при ОПП, който огледал настъпилите щети по автомобила и съставили констативен протокол за произшествието.

За така извършеното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, серия АА № 419712/01.11.2019 г., за нарушение на чл. 6 т.1 от ЗДвП и на чл. 123 ал.1 т.3 от ЗДвП. Съставеният АУАН е връчен на лицето в момента на съставянето му. Л. не се е възползвал от правото си да впише възражения върху бланката на АУАН. Възползвала се е обаче от правото си да подаде писмени възражения по чл. 44 от ЗАНН в 7дневен срок от подписването му.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издаден при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

В съответствие с чл.220 АПК, вр.чл.73в ЗАНН, АССГ възприема фактическите установявания на въззивната инстанция. Неосноваността не е касационно основание, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на

доказване, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото в случая не сочат. Следва да се акцентира, че, съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Проведеното от СРС съдебно следствие е обезпечило всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване. Събрани и анализирани са допустимите и необходими доказателства и доказателствени средства, въз основа на които са изведени и фактическите изводи на СРС.

Не е допуснато и второто релевирано с касационната жалба основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63в ЗАНН-нарушение на закона.

С чл.6, т.1 ЗДвП е въведено задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В процесния случай е установено, че на посочените в АУАН време и място, касаторът Л. при движение с лек автомобил Р. с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]посока към [улица], при наличието на пътен знак „Б-1“, не пропуска и реализира ПТП с движещият се дясно по бул. [улица]л.а. „Ш.“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от Я. П..

Констатираното нарушение е подведено под санкционната норма на чл. 179, ал. 2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изрично посочените в ал. 1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие – в случая това по т. 5, предл. 1-во и 2-ро ЗДвП: водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В посочените норми е разписан фактическият състав на нарушението, който обуславя налагането на административно наказание във вид и размер по ал. 2 на чл. 179 ЗДвП. В случая не само е създадена непосредствена опасност за движението по смисъла на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП, а е реализирано ПТП по смисъла на чл. 179, ал. 2 ЗДвП. Правилно административнонаказващият орган е възприел, че са осъществени всички елементи от фактическия състав на нарушението – при управлението на лек автомобил водачът, при наличието на пътен знак „Б-1“ не пропуска и реализира ПТП с движещия се по пътя с предимство от дясно автомобил. Съгласно чл. 45, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗДвП пътен знак „Б-1“ означава – „С.! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ Спор по отношение на поставените знаци и регулирането на движението по [улица]посока към [улица], няма.

Дори и да е налице противоположност на поведението и съотв. съпричиняване на ПТП от другия водач (за което липсват доказателства), това не изключва съставомерността на деянието на касатора и не от освобождава от

административнонаказателна отговорност. Независимо от скоростта, с която се е движил, и това, че е спрял пред съответния пътен знак, каквито доводи се излагат, касаторът като водач на автомобил е бил длъжен да пропусне движещия се по пътя с предимство автомобил.

Предложената от СРС правна аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и по пункт втори от НП. Второто нарушение- по чл. 123, ал. 1, т.3, б.,,в“ от ЗДвП- също е субсумирано, предвид установената от СРС фактическа обстановка. Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелства, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерство на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, изпълняват дадените им указания.” Касаторът е причинила ПТП, след което е спряла, слязла е от автомобила, изчакала е десетина минути, но въпреки това отново е потеглила, като не е сигнализирала за ПТП съответните служби за контрол към МВР. Изложените твърдения, че това й поведение е продиктувано от факта, че другият водач е напуснал местопроизшествието не е установено по делото. Напротив установяванията са, че между участниците в произшествието не е постигнато, което вмениява в тяхно задължение да сигнализират контролните органи и да останат на местопроизшествието до тяхното идване. Като не е направила това, Л. е осъществила състава на нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” ЗДвП, предвид което в съответствие с материалния закон е ангажирана административнонаказателната й отговорност. Наложена кумулативна санкция по чл. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е в минималния установен в приложимата норма размер- глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право на управление на МПС за един месец.

С оглед гореизложеното, оспореното решение се оставя в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1,вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело №20196/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.